

Warszawa, dnia 2 października 2024 r.

DC.8361.178.2024

DECYZJA PO.252.C.179.2024.MM

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy

prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą:

Nieruchomości i Handel Paweł Żelazny,

karę pieniężną w wysokości **1 000 zł** (słownie: tysiąc złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług.

W toku kontroli, w miejscu sprzedaży detalicznej, na stoisku na Targowisku Miejskim przy ul. Targowej w Nowym Dworze Mazowieckim, zakwestionowano 10 partii towarów, z uwagi na brak uwidocznienia ich cen, co narusza art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług. Ponadto narusza § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz.U. z 2022 r., poz. 2776).

U Z A S A D N I E N I E

W dniu 12.06.2024 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie Delegatura w Ciechanowie, przeprowadzili kontrolę przedsiębiorcy [REDAKTED] prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: Nieruchomości i Handel Paweł Żelazny.

W toku kontroli, na stoisku na Targowisku Miejskim przy ul. Targowej w Nowym Dworze Mazowieckim, zakwestionowano 10 partii towarów, tj.:

1. Sandały męskie wzór 049 beż Nasz But,
2. Sandały męskie wzór 024 beż Nasz But,
3. Półbuty męskie „PAN” r. 43 koniak art. 1343,
4. Buty męskie Vertigo r. 42 model 502,
5. Buty męskie Exclusive shoes r. 45 model 270,
6. Pantofle męskie filMar r.43 model 0-180,
7. Obuwie męskie J&R r. 41 model 208,
8. Buty męskie Bukat r. 41 model 186,
9. Buty męskie Bukat r. 43 model 280,
10. Buty męskie Joker r. 43 model 328.

W miejscu sprzedaży detalicznej ww. towarów stwierdzono brak uwidocznienia ich cen, co narusza art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług. Ponadto narusza § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził:

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Za cenę, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, uznaje się wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ww. ustawy do przestrzegania ww. obowiązków zobowiązany jest przedsiębiorca.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że przedsiębiorca [REDAKCYJNA] prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: Nieruchomości i Handel Paweł Żelazny poprzez brak uwidocznienia na stoisku na Targowisku Miejskim przy ul. Targowej w Nowym Dworze Mazowieckim cen 10 partii towarów, nie wykonał obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług tj. uwidocznienia cen towarów w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

W związku z powyższym 03.09.2024 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej działając na podstawie art. 61 § 1 i § 4 kpa, zawiadomił kontrolowanego przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 4 ust.1 ww. ustawy. W zawiadomieniu stronę pouczone o przysługującym jej prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona w piśmie z 10.09.24 r. zwróciła się z prośbą o uwzględnienie istotnych okoliczności mających wpływ na uchybienia, które zostały stwierdzone w toku kontroli. Argumentowała, iż podczas kontroli stwierdzono brak uwidocznienia cen na części oferowanych artykułach, a uchybienia stwierdzone podczas kontroli nie podlegają dyskusji. W dalszej części pisma strona opisała przyczyny przedmiotowego zaniechania. Przedsiębiorca oświadczył, iż w dniu przeprowadzenia kontroli na stoisku pracował zatrudniony przez niego brat, a w związku z sezonowością sprzedawanego asortymentu tego dnia miała nastąpić częściowa zamiana

ekspozycji stoiska oraz naklejenie cen na nowy asortyment. Zdaniem strony oczywisty jest fakt, iż ometkowanie nowo eksponowanego towaru powinno nastąpić niezwłocznie po jego wystawieniu jednak choroba, na którą cierpi zatrudniony przez przedstawiciela brat w tamtym momencie uniemożliwiła mu te czynności. Strona podniosła, iż brat od kilkunastu lat choruje na cukrzycę typu I – choroba, która wymaga ciągłej samokontroli, bardzo regularnego przyjmowania insuliny oraz spożywania posiłków o bardzo konkretnych porach. Przedsiębiorca oświadczył, iż brat w danej chwili był zmuszony przerwać pracę aby przyjąć lek i spożyć posiłek, który po przyjęciu określonej dawki insuliny jest absolutnie niezbędny. Strona podkreśliła fakt, iż niestosowanie ściśle określonych procedur oraz godzin przyjmowania leków i posiłków stanowi dla brata realne zagrożenie zdrowia, a nawet życia w związku z nagłymi wzrostami bądź spadkami poziomów glikemii w organizmie. Strona podkreśliła fakt, iż stara się wykonywać działalność jak najbardziej rzetelnie, a brak cen na części asortymentu był spowodowany koniecznością oderwania się od czynności w ściśle określonym czasie. Była to powinność wagi najwyższej, na którą brat strony absolutnie nie miał wpływu. Strona poprosiła o uwzględnienie tej okoliczności. Ponadto dodała, iż brak cen dotyczył zdecydowanie mniejszej części towarów, a ogromna większość artykułów posiadała widoczne dla klienta ceny, a cen nie posiadały jedynie towary nowo wystawione na ekspozycję. Strona podkreśliła fakt, iż jest to pierwszy tego typu epizod podczas wieloletniego działania firmy. Ponadto przedsiębiorca zaznaczył, iż zawsze starano się i nadal stara dopełnić wszelkich obowiązków z jak największą starannością. Strona w związku z wyżej opisaną sytuacją nie uzyskała jakichkolwiek dochodów ani nie poniosła strat. Podkreśliła, iż wykluczona była w tej sytuacji chęć manipulacji czy wprowadzania klienta w błąd, przedmiotowa sprawa miała charakter incydentalny, a brak cen na wskazanych artykułach był bardzo krótkotrwały i jednorazowy. Reasumując strona zwróciła się z wielką prośbą o umorzenie przedmiotowej sprawy. Brat strony w tamtym momencie był zmuszony do chwili przerwy, co poskutkowało uchybieniami. Strona oświadczyła, iż nie jest człowiekiem zamożnym, a do korespondencji załączyła zeznanie podatkowe za 2023 r. oraz zaświadczenie lekarskie potwierdzające chorobę brata oraz jej specyfikę.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę wyjaśnienia strony i zauważył, iż odpowiedzialność wynikająca z popełnienia deliktu administracyjnego ma charakter obiektywny. Okoliczności towarzyszące naruszeniu prawa, w tym te mogące mieć wpływ na powstanie naruszenia, takie jak stan zdrowia, tryb leczenia oraz sezonowość oferowania danego asortymentu nie mają wpływu na prowadzenie postępowania administracyjnego, przypisanie odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązku i w rezultacie nałożenie administracyjnej kary pieniężnej. W toku kontroli jednoznacznie stwierdzono stan naruszający przepisy prawa, co jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary. Podkreślenia wymaga kwestia, iż przedsiębiorca jako profesjonalny, a ponadto doświadczony uczestnik obrotu powinien mieć świadomość obowiązujących przepisów prawa w zakresie prowadzonej przez siebie działalności i tak ją zorganizować aby sprostać ich wymaganiom. Zgodnie z Wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 sierpnia 2022 r. II GSK 541/19 „Nawet jednorazowe naruszenie obowiązków, określonych w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług stanowi delikt administracyjny. Natomiast z mocy art. 6 ust. 1 tej ustawy, każdy przedsiębiorca, dopuszczający się takiego deliktu, podlega administracyjnej karze pieniężnej. Okoliczności konkretnego naruszenia tych obowiązków, mają jedynie znaczenie przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej. Niewątpliwie właściwy organ administracji, określając wysokość kary, winien

uwzględnić zarówno stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, jak i dotychczasową działalność przedsiębiorcy oraz wielkość jego obrotów i przychodu (art. 6 ust. 3 tej ustawy).” Ponadto Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w toku postępowania administracyjnego wziął pod uwagę podjęte działania naprawcze, brak uzyskania strat przez stronę z tytułu przedmiotowego naruszenia oraz wielkość przychodu uzyskanego za rok ubiegły.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ww. ustawy przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia, dotychczasową działalność przedsiębiorcy w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, wielkość jego obrotów i przychodu a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość kary wziął pod uwagę przesłanki zawarte w art. 6 ust. 3 ww. ustawy i zważył, co następuje:

Stopień naruszenia obowiązków (charakter, waga, skala, czas trwania naruszenia):

W miejscu sprzedaży detalicznej stwierdzono brak uwidocznienia cen 10 partii towarów, co stanowi naruszenie przepisu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług oraz § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług. Mimo, że naruszenie dotyczyło nieprzeważającej ilości towarów sprawdzonych w toku kontroli (sprawdzono 50 partii towarów) to brak uwidocznienia ceny uniemożliwiał jej bezpośrednie poznanie konsumentowi oraz porównanie jej z cenami towarów tożsamyh. Konsument został pozbawiony ważnej informacji, w oparciu o którą dokonuje decyzji o zakupie, co mogło w istotny sposób naruszyć jego interes ekonomiczny. Naruszenie zostało stwierdzone 12.06.2024 r. W toku kontroli brakujące ceny zostały uzupełnione.

Dotychczasowa działalność podmiotu, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków:

W oparciu o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, ustalono że przedsiębiorca rozpoczął wykonywanie działalności gospodarczej 02.06.2019 roku. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie stwierdził wcześniejszego naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów z zakresu obowiązku informowania o cenach. Przedsiębiorca przekazał informację, iż w związku z naruszeniem nie uzyskał dochodów ani nie poniósł strat.

Wielkość obrotów i przychodu:

Przedsiębiorca poinformował o przychodzie za rok ubiegły.

Sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich UE:

Powyższa przesłanka nie ma zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 kpa, organ wymierzający karę pieniężną odstępuje od jej nałożenia i poprzestaje na pouczeniu, jeśli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszenia prawa. Znikomość wagi naruszenia prawa rozumiana jest jako stan, który wywołał jednostkowe i nieznaczne negatywne skutki w obszarze dóbr prawnie chronionych lub skutków tych w ogóle nie wywołał i wywołać nie mógł (Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. H. Knysiak-Sudyka, Warszawa 2019). Pomimo zaprzestania naruszania prawa, w ocenie organu nie ma podstaw do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa, ponieważ jak wykazano powyżej w przedmiotowej sprawie waga naruszenia nie była znikoma. Nie ma także zastosowania regulacja przepisu art. 189f § 1 pkt 2 kpa, gdyż za to samo zachowanie na stronę nie została uprzednio nałożona sankcja przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Nie jest również możliwe zastosowanie odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 Kpa, który stanowi, że w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających: usunięcie naruszenia prawa lub powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia. Zgodnie z art. 189f § 3 Kpa, organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia. Organ zauważa, że charakter naruszeń, jakich dopuściła się strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia. Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Wskazać przy tym należy, że usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19). W przedmiotowej sprawie, przedsiębiorca zaprzestał naruszenia, jednakże nie usunął skutków naruszenia prawa, albowiem zaistniałe naruszenie prawa, stwierdzone w dniu kontroli, nieodwracalnie pozbawiło pewną grupę konsumentów prawa do uzyskania przysługujących im istotnych informacji.

Biorąc pod uwagę przesłanki określone w art. 6 ww. ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług oraz wymogi określone w art. 8 dyrektywy 98/6 WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. WE L Nr 80, s. 27), kary za naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, kara pieniężna może być wymierzona do wysokości 20 000 zł.

Mając na uwadze ww. przesłanki, organ uznał, iż przedsiębiorcy [REDAKTURA] prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: Nieruchomości i Handel Paweł Żelazny za naruszenie obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, należy wymierzyć karę pieniężną przewidzianą w art. 6 ust. 1 ww. ustawy w wysokości 1000 zł.

W związku z powyższym Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i ust. 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, karę pieniężną w kwocie **1 000 zł** stanowiącą dochód budżetu państwa, strona powinna wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie: **NBP O/O Warszawa Nr 59 1010 1010 0006 0622 3100 0000**, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

W myśl art. 8 ust. 1 ww. ustawy, do kar pieniężnych, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2023 r. poz. 2383, ze zm.).

Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 Ordynacji podatkowej, od której zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy, naliczane są odsetki za zwłokę.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2024 r. poz. 312), art. 127 § 1 i § 2 kpa oraz art. 129 § 1 i § 2 kpa, od niniejszej decyzji stronie postępowania służy prawo odwołania się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa.

Z up. Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

Agnieszka Cieślik

Z-ca Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. p. [REDACTED];
2. aa.